

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Łódź, dnia 16 lipca 2015 r.

Poz. 2865

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PNK-I.4131.364.2015 WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 1 lipca 2015 r.

Rada Gminy Rząśnia

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r. poz. 594, poz. 654)

stwierdzam nieważność:

uchwały nr VIII/30/2015 Rady Gminy Rząśnia z dnia 26 maja 2015 roku w sprawie utworzenia Strefy Aktywizacji Gospodarczej w Gminie Rząśnia.

Uzasadnienie

Na mocy powyższej uchwały Rada Gminy Rząśnia utworzyła Strefę Aktywności Gospodarczej oraz ustaliła zasady wydzierżawiania nieruchomości znajdujących się w tejże Strefie.

W podstawie prawnej kwestionowanej uchwały Rada Gminy Rząśni powołała się jedynie na przepis art. 18 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 13 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r. poz. 782).

Po dokonaniu analizy prawnej uchwały organ nadzoru stwierdza, iż podjęta ona została z istotnym naruszeniem prawa.

Zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym w doktrynie jak i orzecznictwie sądów administracyjnych, do istotnego naruszenia prawa w rozumieniu art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym należy zaliczyć naruszenie przez organ gminy podejmujący uchwałę przepisów o własności, podjęcie uchwały bez podstawy prawnej, jak i wadliwe zastosowanie normy prawnej, na podstawie której uchwała została podjęta. W przypadku uchwały Rady Gminy Rząśnia nr VIII/30/2015 z dnia 26 maja 2015 roku, przepis art. 18 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 13 ustawy o gospodarce nieruchomościami nie mogą stanowić podstawy prawnej do podjęcia tejże uchwały.

Artykuł 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej stanowi, iż organy władzy publicznej, do których zaliczane są również organy jednostek samorządu terytorialnego, działają na podstawie i w granicach prawa. Powyższe oznacza, iż każde działanie władzy publicznej powinno znajdować uzasadnienie w przepisie aktu prawnego wyższego rzędu. Należy również stwierdzić, iż akty prawa stanowione przez jednostki samorządu terytorialnego powinny regulować tylko te kwestie, które wynikają z normy kompetencyjnej.

Ustawodawca mocą art. 18 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym postanowił, że do własności rady gminy należy wszystkie sprawy pozostające w zakresie działania gminy, o ile ustawy nie stanowią inaczej. Jest to swoiste domniemanie własności rady gminy. Jak przytaczają autorzy licznych komentarzy, „art. 18 ustala zakres i przedmiot stanowiących kompetencje rady gminy. Opiera się przy tym na domniemaniu własności rady, przekazując do jej rozstrzygnięcia wszystkie sprawy pozostające w zakresie działania gminy, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej. Oznacza to, że poza gestią rady znajduje się tylko te sprawy lokalne o znaczeniu publicznym, które z mocy ustawy samorządowej lub innych ustaw należą do własności innych organów”. Do-

mniemanie kompetencji rady gminy w zakresie działania gminy oraz konstytucyjna gwarancja samodzielności nie oznaczają jednak, że organ ten może działać wyłącznie na podstawie domniemania kompetencji wynikającego z art. 18 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Natomiast z regulacją zawartą w art. 13 ustawy o gospodarce nieruchomościami, wynika jedynie, iż nieruchomości stanowiące własność jednostek samorządu terytorialnego mogą być przedmiotem obrotu, bądź przedmiotem darowizny.

Należy zatem stwierdzić, iż ani art. 18 ust. 1, jak również art. 13 ustawy o gospodarce nieruchomościami nie stanowią podstawy do podjęcia przez Radę Gminy Rzęśnia przedmiotowej uchwały. Kwestie ustanawiania specjalnych stref ekonomicznych zostały określone w ustawie z dnia 20 października 1994 roku o specjalnych strefach ekonomicznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 274, z późn. zm.), zgodnie z art. 4 ust. 1 tejże ustawy, strefę ustanawia w drodze rozporządzenia Rada Ministrów, na wniosek ministra do spraw gospodarki.

Organ nadzoru pragnie również zauważyć, iż Rada Gminy Rzęśnia miała prawo do regulowania kwestii zasad wdzierzawienia gruntów, ale powinno to zostać uregulowane w zupełnie innej uchwale, podjętej na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. a ustawy o samorządzie gminnym. Podjęty na tej podstawie akt wolidacyjny powinien określać zasady nabywania, zbywania i obciążania nieruchomości oraz ich wdzierzawiania lub wynajmowania na czas oznaczony dłuższy niż 3 lata lub na czas nieoznaczony, o ile ustawy szczególne nie stanowią inaczej.

Ponadto z treści uchwały nie wynika, czy wymienione tam nieruchomości stanowią własność Gminy Rzęśnia. Zgodnie natomiast z przyjętym stanowiskiem judykatury, przepisy prawa miejscowego stanowione przez jednostki samorządu terytorialnego powinny być stanowione tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zwartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy.

Na skutek wszczętego postępowania nadzorczego, wyjaśnień udzielił Przewodniczący Rady Gminy Rzęśnia, wskazując, iż w podstawie prawnej ocenianej uchwały powinny być wskazane (być może) jeszcze inne przepisy, jak chociażby art. 25 w zw. z art. 23 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Jednakże to przeoczenie nie powinno skutkować wadliwością uchwały, która to wadliwość kwalifikowałaby ją do stwierdzenia nieważności. W ocenie Rady Gminy najistotniejszą okolicznością jest, aby Rada miała w ogóle legitymację do podjęcia określonej uchwały a nie to, czy w podstawie prawnej jej podjęcia powołano wszystkie związane z przedmiotową tematyką przepisy.

Zdaniem organu nadzoru mając zaprezentowany powyżej wywód, wyjaśnienia Przewodniczącego Rady Gminy Rzęśnia nie zasługują na uwzględnienie.

W tak obowiązującym stanie prawnym, wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego jest uzasadnione i należało orzec jak na wstępie.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135) za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

w z. Wojewody Łódzkiego
Wicewojewoda
Jarosław Klimas

Do wiadomości:

Wójt Gminy Rzęśnia.